

رشد عظیم سرمایه گذاری در کنار گسترش عظیم بیکاری

کمیته هماهنگی(منطقه تهران)

هجدهم تیر هشتاد و هفت

محسن حاتم معاون برنامه ریزی توسعه و فن آوری وزارت صنایع در یک سخنرانی گفته است که میزان سرمایه گذاری ثابت سال گذشته فقط در بخش صنعت و معدن بیش از ۱۳ هزار میلیارد تومان بوده است. او اضافه کرده که این رقم در قیاس با سال ۱۳۸۵ حدود ۶۸٪ افزایش داشته است. حاتم در ادامه سخنرانی به پاره ای ارقام دیگر هم اشاره کرده ، از جمله این که طی ۳ سال گذشته میزان سرمایه گذاری در بخش صنعت و معدن یک رشد ۱۵۲ درصدی را پشت سر نهاده و این نرخ رشد انباشت رشد ۱۷۰ درصدی صادرات صنعتی را به دنبال داشته است.

این ها گفته های معاون وزیر صنایع و معادن سرمایه است. حال هر کارگری در هر گوشه این مملکت باید با سری هشیار و مغزی کنجکاو از دولت سرمایه سؤال کند که حاصل این نرخ رشدهای طلایی در قلمرو صنعت و انباشت سرمایه و صادرات محصولات تولید شده برای ده ها میلیون نفوس کارگری جامعه چه بوده است؟ چند کارگر بیکار در طول این ۳ سال از بیکاری نجات پیدا کرده و به اشتغال دست یافته اند؟ سطح دستمزد واقعی کارگران چه افزایشی داشته است؟ کدام امکانات معیشتی و رفاهی به کارگران رسیده است؟ وضعیت دکتر و دارو و درمان کارگران چه بهبودی پیدا کرده است؟ کدام تسهیلات جدید آموزشی برای کودکان خانواده های کارگر ایجاد شده است؟ شمار کودکان خیابانی چه قدر کاهش یافته است؟ این پرسش ها را می توان ادامه داد اما نیازی به این کار نیست و همین قدر کافی است. پاسخ این پرسش ها روشن است. هیچ کدام از این کارها انجام نشده است. نه تنها انجام نشده بلکه اوضاع روز به روز بد تر شده است. فوج فوج بیکاران جدید به لشکر عظیم بیکاران قبلی افزوده شده است. سطح دستمزدهای واقعی به صورت رقت آوری کاهش یافته است. امکانات آموزش و دکتر و دارو و درمان در این سه سال بسیار وحشتناک تر شده است. شمار کودکان خیابانی نه کاهش بلکه افزایش یافته است.

سؤال مهم تر این است که اساساً چه رابطه ای میان توسعه صنعتی بیشتر، سرمایه گذاری های انبوه تر و تولیدات عظیم تر در یک سو و سطح زندگی و امرار معاش توده های کارگر در سوی دیگر وجود دارد؟ پاسخ این سؤال نیز در جملات بالا نهفته است. در نظام بردگی مزدی و به ویژه در شرایط روز حیات سرمایه داری توسعه بیشتر انباشت، رشد صنعتی افزون تر و نرخ بالاتر رشد تولید محصول اجتماعی نه فقط هیچ اشتغالی، هیچ معیشت بهتری، هیچ بهبودی در هیچ گوشه ای از زندگی کارگران پدید نمی آورد بلکه، برعکس، همه پیشرفت ها، افزایش ها و توسعه ها به بهای فلاکت سهمگین تر، گرسنگی مرگبارتر و محرومیت جانکاه تر توده های کارگر تمام می شود. در طول فقط ۲۰ سال در سطح جهانی حجم سرمایه گذاری های خارجی ۳۰ برابر و میزان تولید ناخالص کشورها ۳ برابر بیشتر شده است. اما درست در همین دوره شمار بیکاران از نیم میلیارد به یک میلیارد و شمار گرسنگان به صورتی انفجار گونه افزایش یافته است. در این مورد فقط سرمایه داران و دولت های سرمایه داری نیستند که عوام فریبی می کنند و انباشت بیشتر سرمایه یا بالارفتن سطح تولید ناخالص کشور را به حساب بهبود زندگی توده کارگر می گذارند. ناسیونالیست های چپ نمای

مدعی دوستی با طبقه کارگر نیز همین دروغ را تحویل کارگران می دهند. در طول سال های اخیر شمار کثیری از این آدم ها و محافل زیر نام مدافع کارگر و جنبش کارگری پیرامون کمبود انباشت سرمایه صنعتی معرکه گرفته اند و علاج درد کارگران را به افزایش انباشت سرمایه در قلمرو صنعت حواله داده اند. حرف های محسن حاتم به روشنی نشان می دهد که جماعت اخیر در فریب کارگران به راستی دست کمی از دولتمردان نظام سرمایه داری ندارند. حاتم در ادامه سخنرانی خود افزوده است که در حال حاضر ۷۶ هزار واحد صنعتی و ۴۰۰۰ واحد معدن در جامعه وجود دارد. بر اساس گفته او از این ۸۰ هزار واحد صنعتی و معدنی فقط تعدادی میان ۱۰۰ تا ۱۵۰ واحد دچار پاره ای مشکلات هستند و بقیه از همه لحاظ در وضعیت اقتصادی مطلوبی کار می کنند. سؤال پیشین ما باز هم در اینجا تکرار می شود: اگر از ۸۰ هزار کارخانه و مرکز کار و تولید فقط ۱۰۰ تا ۱۵۰ واحد دچار مشکل است - که شاید هم چنین باشد - پس هیچ کس نباید در صحت این مسئله دچار تردید شود که رونق انباشت و توسعه سرمایه گذاری و افزایش تولید ناخالص داخلی و هر نوع رشدی در هر قلمروی از حیات سرمایه هیچ نوع اشتغالی یا هیچ بهبودی در زندگی توده های کارگر پدید نمی آورد. مطابق آمارهای رسمی دولت جمهوری اسلامی شمار بیکاران بین ۵ تا ۱۷ میلیون نفر است (دقت آمارها بسیار بالاست!!). فقط در شهر قزوین ۵۰۰۰۰ کارگر بیکار وجود دارد، صدها هزار کارگر با معضل تعویق در پرداخت دستمزدهای ماهانه مواجه هستند و بخش کثیری از این کارگران در همان کارخانه هایی کار می کنند که با هیچ معضل اقتصادی نیز روبه رو نیستند. آنچه محسن حاتم به عنوان سند پیشرفت صنعتی و مدح و ستایش نظام بردگی مزدی بر زبان رانده همه گواه پوسیدگی و انحطاط و بشرستیزی این نظام است.

کمیته هماهنگی برای ایجاد تشکل کارگری(منطقه تهران)

۱۷ تیر ۱۳۸۷

<http://www.hamaahangi.com>

hamaahangi@gmail.com